

και τα οποία, μετά τη λύση της συμβάσεως υπαιτιότητα του μισθωτή, δεν έχουν αποδοθεί από τον μισθωτή στην εταιρεία χρηματοδοτικής μισθώσεως, μολονότι η εν λόγω εταιρεία έχει κινήσει και εμμένει στη συνέχιση νομικών διαδικασιών για την ανάκτησή τους και παρά το γεγονός ότι, μετά τη λύση της συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως, δεν έχει εισπράξει κάποιο ποσό σχετικό με τη χρήση των εν λόγω αγαθών;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 6 Αυγούστου 2013 — Sarah Nagy κατά Marcel Nagy

(Υπόθεση C-442/13)

(2013/C 325/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sarah Nagy

Εναγόμενος: Marcel Nagy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εκκρεμούν δύο αγωγές «μεταξύ των ιδίων διαδίκων» κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (¹), όταν στη μία διαδικασία το τέκνο ζητεί από τον πατέρα την καταβολή προγενέστερης και τρέχουσας οφειλής διατροφής, ενώ στο πλαίσιο διαδικασίας διαζυγίου ο πατέρας ζητεί τον καθορισμό της υποχρεώσεώς του καταβολής διατροφής στο τέκνο και παροχών στη μητέρα όσον αφορά τη χρονική περίοδο μετά το διαζύγιο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του ερωτήματος αυτού: Εάν στη μία διαδικασία ο δικαιούχος διατροφής ζητεί την καταβολή τρέχουσας οφειλής διατροφής και στην άλλη διαδικασία ο υπόχρεος διατροφής ζητεί την έναρξη καταβολής της τρέχουσας οφειλής διατροφής από μεταγενέστερο χρονικό σημείο, θεωρείται ότι από αυτό το μεταγενέστερο χρονικό σημείο οι διαδικασίες έχουν «το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία» κατά την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού;

(¹) ΕΕ 2009, L 7, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Braşov (Ρουμανία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Imre Solyom, Luiza Solyom κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Υπόθεση C-444/13)

(2013/C 325/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Braşov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Imre Solyom, Luiza Solyom

Καθής: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/EK (¹) του Συμβουλίου την έννοια ότι, όταν με τη σύμβαση αγοραπωλησίας οι συμβαλλόμενοι έχουν καθορίσει τελειωτικά και αμετάκλητα ορισμένο τίμημα και στη συνέχεια οι φορολογικές αρχές κρίνουν ότι, λόγω του αναχαρακτηρισμού του πωλητή ως προσώπου υποκειμένου στον φόρο, η πώληση υπόκειται στον φόρο, ο σχετικός φόρος προστιθέμενης αξίας περιλαμβάνεται στο τίμημα ή, αντίθετα, ο εν λόγω φόρος πρέπει να προστίθεται στο τίμημα αυτό; Με άλλα λόγια, ποια είναι η βάση επιβολής του φόρου στην περίπτωση αυτής της μεταβίβασης;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 12 Αυγούστου 2013 — Germanwings GmbH κατά Ronny Henning

(Υπόθεση C-452/13)

(2013/C 325/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Germanwings GmbH

Εφεσίβλητος: Ronny Henning

Προδικαστικό ερώτημα

Ποια χρονική στιγμή είναι κρίσιμη όσον αφορά την έννοια της «αφίξεως» που χρησιμοποιείται στα άρθρα 2, 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάρτιση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91:

- α) η χρονική στιγμή της επαφής του αεροσκάφους με τον διάδρομο προσγειώσεως («touchdown»);
- β) η στιγμή κατά την οποία το αεροσκάφος φθάνει στη θέση σταθμεύσεώς του και ενεργοποιούνται τα φρένα σταθμεύσεως ή ενδεχομένως τοποθετούνται τα πέλματα πέδης («in block time» — χρόνος επαναφοράς στη θέση ακινητοποίησης);
- γ) η χρονική στιγμή του ανοίγματος της θύρας του αεροσκάφους;
- δ) η χρονική στιγμή που καθορίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη στο πλαίσιο της αυτονομίας της βουλήσεως;

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Αυγούστου 2013 οι Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias και Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) και Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-455/13 P P)

(2013/C 325/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (εκπρόσωποι: M. Mero-la, M. C. Santacroce, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Prodotti Alimentari (AIIPA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της·

— να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησαν οι μεταποιητές οπωροκηπευτικών και, ως εκ τούτου, να κάνει δεκτά τα αιτήματα τα οποία προέβαλαν πρωτοδίκως οι αναιρεσείουσες·

— επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσφυγές ακυρώσεως ήσαν παραδεκτές (*quod non*), να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου λόγω, αφενός, σοβαρών και πρόδηλων νομικών σφαλμάτων και, αφετέρου, ανεπαρκούς και αντιφατικής νομικής αιτιολογίας, όπως αναλύεται στο δικόγραφο της αναρέσεως, και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να την επανεξετάσει επί της ουσίας·

— επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να επικυρώσει (*quod non*) την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως, να ανατρέψει το κεφάλαιο της πρωτόδικης αποφάσεως σχετικά με τις συνέπειες της ακυρώσεως του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011⁽¹⁾, καθόσον στηρίζεται σε αντιφατική αιτιολογία, η οποία αντιβαίνει επιπλέον στις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λαμβανομένων υπόψη της διάρκειας και της λειτουργίας των οικείων επιχειρησιακών προγραμμάτων·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας ή να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά αυτά έξοδα, σε περίπτωση που η υπόθεση αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι στην πρωτόδικη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο:

— εκτίμησε εσφαλμένως το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-454/10, στο μέτρο που παρέπεμψε στο παράρτημα VIII του κανονισμού 1580/2007⁽²⁾, κρίνοντας πιο συγκεκριμένα ότι το ως άνω παράρτημα αποτελεί ενιαίο σύνολο με το άρθρο 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η τελευταία αυτή διάταξη ουδεμία τροποποίηση επέφερε στο περιεχόμενο του ως άνω παραρτήματος, το οποίο ανέκαθεν επέτρεπε χρηματοδότηση και επενδύσεις της ΕΕ για ορισμένες μεταποιητικές δραστηριότητες·

— εκτίμησε εσφαλμένως το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης των προσφευγόντων να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ·

— έκρινε εσφαλμένως ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις είχαν εκδοθεί κατά παράβαση του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, λαμβάνοντας κακώς ως δεδομένο ότι ο εν λόγω κανονισμός αποκλείει από την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση οποιαδήποτε δραστηριότητα οργανώσεως παραγωγών η οποία δεν αφορά την παραγωγή νωπών προϊόντων (είτε προς κατανάλωση είτε προς μεταποίηση)·

— εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, συγχέοντάς την με την αρχή του ανόδευτου ανταγωνισμού μεταξύ ισότιμων φορέων εκμεταλλεύσεως που ασκούν δραστηριότητες στην ίδια αγορά και αγνοώντας ότι ο γεωργικός τομέας υπόκειται σε δικούς του κανόνες στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής·